

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **E. M.**, bývajúcej vo V., zastúpenej JUDr. I. R., advokátkou so sídlom v K., proti žalovanému **JUDr. Ing. M. P.**, bývajúcemu vo V., zastúpenému JUDr. J. F., advokátom so sídlom vo V., **o ochranu osobnosti**, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 5 C 169/2007, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 16. októbra 2009 sp. zn. 4 Co 122/2009 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou z 18. mája 2009 č. k. 5 C 169/2007-129, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobkyne o ochranu osobnosti. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa. Žiadala, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodňovala ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p., t. j. tým, že jej postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Za odňatie možnosti konať pred súdom považovala to, že odvolací súd neprihliadol na jej písomné podanie zo dňa 14. 7. 2009 (č. 1. 154) nesprávne ho považujúc za neprípustné doplnenie odvolacích dôvodov,

hoci týmto podaním žiadne ďalšie odvolacie dôvody neuplatnila, len sa vyjadrila k dokazovaniu a k právnej stránke veci.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol tento mimoriadny opravný prostriedok ako neopodstatnený zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. (v znení platnom v čase podania dovolania) neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti

dovolania, na ktorú poukazovala dovolateľka a ktorá mala spočívať v odňatí jej možnosti riadne konať pred súdom.

Odvolací súd neodňal žalobkyni možnosť konať pred súdom tým, že v odôvodnení svojho rozsudku (str. 4 ods. 3) v podstate uviedol, že ďalšie dôvody odvolania označené žalobkyňou v podaní zo dňa 14.7.2009 bolo možné uplatniť len do konca odvolacej lehoty (do 2.6.2009). Len z takejto formulácie nemožno totiž bez ďalšieho usudzovať, že by sa odvolací súd nezaoberal uvedeným podaním z hľadiska v ňom obsiahnutej konkretizácie v odvolaní nesporne uplatnených odvolacích dôvodov, vyplývajúcich z § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., t. j. nesprávnymi skutkovými zisteniami, ku ktorým mal na základe vykonaných dôkazov dospieť súd prvého stupňa, a nesprávnym právnym posúdením veci týmto súdom. Naopak z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu je zrejmé, že okrem toho, že sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa aj s ich odôvodnením, ešte aj výslovne, dostatočne a presvedčivo sa vyporiadal s uplatnenými odvolacími dôvodmi (str. 4 ods. 2 rozsudku odvolacieho súdu, pokiaľ ide o nesprávnosť skutkových zistení ako výsledku hodnotenia dôkazov, a str. 4 ods. 4 a 5 tohto rozsudku, pokiaľ ide o nesprávne právne posúdenie veci prvostupňovým súdom). Navyše tým, že na prejednanie odvolania nariadil pojednávanie, bola žalobkyni prostredníctvom jej zástupkyne aj týmto spôsobom zabezpečená možnosť vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu a k právnej stránke veci, teda možnosť vo veci skutkovo aj právne argumentovať.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože trovy žalovaného, ktoré vznikli v súvislosti s vyjadrením jeho zástupcu k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za potrebné na účelné bránenie práva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. júla 2011

JUDr. Rudolf Č i r č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová